

μανδρινού συγγενικῶς συνδεδεμένου μετὰ τῆς αυτοκρατορικῆς οἰκογενείας. ἐνόησαν ὅτι οὐδὲν ἀπὸ τοῦδε ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, καὶ ὅτι οὐδεὶς πλέον ἀτιμωρητὴ ἠδύνατο νὰ φανῇ σκληρῶς, προδότης ἢ τύραννος. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν κακὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων πραγμάτων ἔγιναν προσεκτικοί, οἱ δὲ τίμιοι ἐξηραλίσθησαν.

Διὰ τῆς σωτηριώδους δὲ ταύτης αὐστηρότητος, ὁ αὐτοκράτωρ κατώρθωσε, τοὺς μὲν κακοὺς νὰ διατηρῇ ἐντὸς τοῦ ἑαυτῶν καθήκοντος, τοὺς δὲ χρηστοὺς ἐντὸς τῆς πρὸς σοφίαν κυβέρνησιν ὀφειλομένης ἐμπιστοσύνης.

Ὁ Σινικὸς λαὸς ζωηρὰν σώζει εἰσέτι τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀξιοσημοσύνης ταύτης δικαιοσύνης· ὁ δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Πεκίνου ὄχλος λέγει ἐνίοτε πρὸς τοὺς νέους μανδρινούς τοὺς λησμονοῦντας τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἑαυτῶν φίλων. «Μὴ ἔσο ὑπερόπτης, ἢ ἀγγόνη τοῦ Φάγγ· Χὶ δὲν καίσερα γώη ὑπὸ τῶν μυῶν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τοῦ λαοῦ.» Ἡ παροιμία αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπλοῖκῃ ἀπολογία τῆς Σινικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ κυριάρχου τοῦ διευθύνοντος τὰς τύχας λαοῦ ἀξίου νὰ διατηρήσῃ τοὺς νόμους, τὰ ἦθη καὶ τὴν διὰ τεσσάρων καὶ ἑβδομηκοντα αἰῶνων μετριόφροσύνης καὶ σοφίας κεκτημένην ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ. (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

A. K.

Η ΡΑΧΗΛ.

ΚΕΦ. ΠΡΩΤΟΝ.

Καθ' ὧραίαν τινὰ θερὴν πρῶταν τοῦ ἔτους 1856, σῶμά τι στρατιωτῶν, διευθυνομένου εἰς Παρισίους, ἐσταμάτησεν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Κρήνης ὁ Ἑβραῖος, μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τῆς Ἀναγεννήσεως ὑψοῦμενον παρὰ τὴν Κάνη. Ως συνήθως συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, οἱ στρατιῶται οὗτοι, ὧν ἡ εὐταξία οὐδὲν εἶχε κοινὸν πρὸς τὴν τῶν σημερινῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, εἰς μυρίας παρεδίδοντο ἀταξίας ἃς οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν οὐδὲν ἔφρονιζον νὰ περιστείλωσιν. Οἱ κακοῦθεις οὗτοι καταλαβόντες καλύβην τινὰ χωρικοῦ διήρπασαν αὐτὴν μετὰ θηριωδίας ἥεις μόλις ἤθελον ἐπιτραπῆ ἐντὸς κατακτηθείσης χώρας. Ἐνῶ οἱ μὲν ἐκένον τὰ πλήρη οἶνου καὶ σικέρης βικία τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου, οἱ δὲ ἔσφαζον ἀνηλεῶς τὰ πτηνὰ αὐτοῦ, οἱ δὲ ἐβράβδιζον αὐτὸν ὅπως περιστείλωσι τὰς κραυγὰς ἃς ἀντέταττεν εἰς τὴν βίαν, πλανοδιοπώλης τις (1)

(1) Πλανοδιοπώλης, ὁ γαλλιστὶ colporteur. Καλεῖται δ' οὕτω παρὰ Γάλλους ὁ καθ' ὁδὸν πωλῶν ἐμπορεύματα.

(colporteur) ἐφάνη περὶ τὴν ἑτέραν ἄκραν τῆς ὁδοῦ. Ἄμα ἰδὼν τοὺς στρατιώτας, ἠθέλησε νὰ λοξοδρομήσῃ, διότι, ὡς ἐπόμενον, τὸ κιβώτιον ὅπερ ἔφερεν ἐπ' ὤμων δὲν ἤθελον εἶσθαι ποσῶς ἐν ἀσφαλείᾳ μεταξὺ τῶν τραχηλοῦν ἐκείνων· ἀλλὰ δυστυχῶς ἐφωράθη. Τέσσαρες ἐξ αὐτῶν δραμόντες πάρτα πρὸς τὸν ἔμπορον συνέλαβον καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν ἐκόντα ἄκοντα ἐνώπιον τοῦ μετάρου. Ἄν καὶ Ἰουδαῖος, ὡς εὐκόλως ἠδύνατο τις νὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοῦ βυθίου πώγωνος, δὲν ἐφαίνετο ὁμοῦς ἀνησυχῶν διὰ τὸ φορτῶν τὰ βλήματα τοῦ ἐστρέφοντο πλήρῃ ἀπελπισίας πρὸς τινὰ νακίδα ἑξαισίου κάλλους, στηριζομένην ἐπὶ τῷ βραχίονός του καὶ περισφίγγουσαν αὐτὸν μετὰ ζωηρῆς τρώου.

Εἶτε ὅτι ἐτέρποντο εἰς τοὺς φόβους τῶν δύο ὁδοπόρων, εἶτε ὅτι πραγματικῶς διελογίζοντο νὰ ληστεύσωσι τὸν ἔμπορον καὶ νὰ ἐξυβρίσωσι τὴν σύντροφόν του, διέταξαν τῷ γέροντι ν' ἀνοίξῃ τὸ κιβώτιον ὅπερ ἔφερεν ἐπ' ὤμων καὶ νὰ δείξῃ αὐτοῖς τὸ ἐμπειρομένον. Ἐνῶ ὁ δυστυχὴς Ἰσραηλίτης τρέμων ἤτοιμαζέτο νὰ ὑπακούσῃ, ἀφνης ἐγκαταλείπει τὸ κιβώτιον καὶ σπύδει εἰς βοήθειαν τῆς νεάνιδος, ἥτις σπαρὰ καρδίους ἐξέφερεν οἰμωγὰς, διότι στρατιώτης τις ἐνοβαρῆς ἐπροσπάθει νὰ τὴν ἀσπασθῇ. Ὁ στρατιώτης μὴδὲν ἐνδίδων εἰς τὰς δεήσεις τοῦ δυστυχοῦς Ἰουδαίου ἐφέρετο αὐθαδέστερον. Παράφορος γενόμενος ἔμπορος, ἔστυρεν ἐγχειρίδιον καὶ ἠτοιμάζετο νὰ κτυπήσῃ τὸν στρατιώτην, ὅτε τρίτος ὁδοιπόρος ἔφθασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἰδὼν τὴν νεάνίδα ἀγωνιώσαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ στρατιώτου, ἀρίππευσεν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ καὶ σύρας τὸ ξίφος, διέταξε τῷ οἰνόφυλγι στρατιώτῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ θυμὰ του. Ὁ στρατιώτης ὑπέτασεν ἰσχυριστικῶς ὁ δὲ πλανοδιοπώλης, ἀρπάζας τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ τὴν σχεδὸν ἡμιθανῆ σύντροφόν του ἔσπευδε ν' ἀπομακρύνῃ αὐτὴν τοῦ κινδυνώδους ἐκείνου μέρους. Τσαυτὴ δὲ σπουδῇ ἐχρήσαντο, ὥστε οὐδένα ἐπέσθη περὶ τοῦ φορτίου, ὅπερ ἐγκατέλιπεν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀρπάγων.

Ὁ εἰς βοήθειαν τοῦ ἐμπόρου δραμὼν ξένος, αὐτὴν θέλω νὰ δείξῃ εὐσπλαγγίαν καὶ πρὸς τὰ ἐμπευδήματα, ἀπεφάσισε νὰ σώσῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀλλοῦ πλανοδιοπώλου, ὅστις ὀλίγον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἠμερίμα περὶ τοῦ κυρίως ἀπασχολοῦντος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἴδους του. Ἀπειθύνθη πρὸς τὸν στρατιώτην, καὶ διέταξεν αὐτοῖς οὐ μόνον νὰ παύσωσι τὴν διαρπαγὴν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδώσωσι πᾶν ὅ,τι ἐπέλαβον.

Τὴν διαταγὴν ταύτην ὑπεδέχθησαν μετὰ γογγυσμῶν, ὀργῆς καὶ γέλωτος ἀπειθείας.

— Ἀπὸ τίνος ἐνέκραξεν ὁ ὁδοιπόρος, δείξας τὸν στήθος αὐτοῦ καλύπτοντα στρατιωτικὰ παράσημα, τίνος οἱ Γάλλοι στρατιῶται δὲν ὑπακούουσι πλέον ἀξιωματικὸν τῆς Χριστιανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος;

Ἄφ' οὗτου ἔχουσι Λοχαγὸν ἵνα δίδῃ αὐτοῖς διὰ τὴν γὰρ καὶ ἀπαντᾷ πρὸς τὰς ἐπεμβαίνοντας εἰς τὰ καθήκοντά του, ἀπήτησεν εἰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος.